

Kdo je Jezus?

7. lekcija

V svetu obstaja veliko teorij o Jezusu. Nekateri ga imajo za preroka, čudodelca, prevaranta, človeka ... Drugi zopet menijo, da nikoli ni obstajal. Skozi stoletja imajo filozofi, teologi, laiki in še in še bi lahko naštevali, različna prepričanja v katera verjamejo še danes.

Kako lahko zagotovo vemo, kdo je Jezus?

Zakaj je tako pomembno vedeti, če je bil Jezus resnična oseba ali ne? Je opis v Novi zavezi točen?

Če Jezus ne bi bil Božji Sin, ki je prišel na zemljo, umrl za grešnike in vstal od mrtvih – potem vse skupaj nima nobenega smisla!

Če bi uporabili Pavlov jezik:

»Poleg tega bi se tudi pokazalo, da smo lažnive Božje priče, ker smo proti Bogu pričali, češ da je obudil Kristusa, ki ga ni obudil, če je res, da mrtvi ne morejo biti obujeni. Če torej mrtvi ne morejo biti obujeni, tudi Kristus ni bil obujen. Če pa Kristus ni bil obujen, je prazna vaša vera in ste še v svojih grehih. Tedaj so izgubljeni tudi tisti, ki so zaspali v Kristusu. Če samo zaradi tega življenja zaupamo v Kristusa, smo od vseh ljudi najbolj pomilovanja vredni.« (1 Korinčanom 15,15-19)

Kakšni so dokazi, da je Jezus resnično obstajal? Arheološke najdbe o tem niso pogoste:

- križ, kjer je bil Jezus križan,
- hiša, v kateri je živel ...

Teh stvari se zagotovo ne more najti – krajev, kjer so se ti dogodki odvijali.

Čeprav ni ničesar oprijemljivega, vsekakor obstaja nekaj arheoloških najdb:

Zgodba

Veliko polemike o Jezusovem obstoju je prinesla Da Vincijska šifra!

Ena izmed bolj branih knjig pisatelja Dana Browna je s pomočjo režiserja Rona Howarda prišla na velika platna.

Ameriški profesor simbologije Robert je poklican v francoski muzej, da bi pomagal razjasniti nenavaden umor. Tam spozna Sophie, vnukinjo umorjenega zgodovinarja in skupaj se odločita odkriti, kdo je morilec. Ob tem naletita na veliko skrivnost, ki bi utegnila zamajati temelje krščanstva, kar skušata preprečiti škof Aringarosa in njegov neizprosni pomočnik Silas Langdon, ki za pomoč zaprosi zgodovinarja Teabinga, kar jih spravi v še večjo nevarnost in skrivnost še bolj zaplete.

Mnogi bralci so se zdrznili ob trditvah o krščanski zgodovini in teologiji zapisanih v Da Vincijski šifri.

Želeli bi le opomniti, da gre pri tej knjigi za domišljijско delo, ki ni zanesljiv vir o teh vprašanjih!

Knjiga je vzbudila javno zanimanje za izvire Svetega pisma in za osrednje krščanske nauke, kot je božanstvo Jezusa Kristusa.

Bralci, ki bodo nadaljevali preučevanja in imeli kritično presojo, bodo odkrili, da trditve v Da Vincijski šifri o Jezusu Kristusu, Mariji Magdaleni in cerkveni zgodovini nimajo podpore med uglednimi znanstveniki. Zgolj za zgled, knjiga razširja zamisel, da je rimski cesar Konstantin iz četrtega stoletja iznašel nauk o Kristusovi božanskosti zaradi političnih razlogov. Vendar zgodovinski dokazi jasno pričujejo, da Nova zaveza in zelo zgodnja krščanska besedila izražajo krščansko vero v Kristusovo božanskost.

Po izdaji te knjige je bilo napisanih kar nekaj člankov in knjig, ki dokazujejo nasprotno.

- navade in kulturni običaji za tiste čase,
- oblačenje in stil,
- gostoljubnost,
- načini kmetovanja,
- prakticiranje financ,
- Judovski prazniki,
- tempelj,
- zidovi Jeruzalema ...

Kaj pa stvari, ki so zapisane izven krščanskih okvirjev?

Obstaja le nekaj referenc, ki so zapisane v 1. in 2. stoletju.

Publij Kornelij Tacit – rimski zgodovinar in politik
V svojem delu *The Annals of Imperial Rome* (okrog leta 115) na kratko povzame verovanje kristjanov v Jezusovo usmrnitev, ki jo je naročil Pilat.

Jožef Flavij – judovski zgodovinar
V svojem delu *Antiquities* omenja Jezusa kot čudodelca, ki je bil križan in je dal možnost, da se je »krščanska sekta« razvila.

Vse to je usklajeno s tem, kar se bere v Novi zavezi.

Zakaj pa obstaja tako malo zapisov o Jezusu? Verjetno, ker voditelj, ki je delal čudeže in bil usmrčen v odročni pokrajini rimskega cesarstva, ni bil ravno na naslovnih časopisov!

Najbolj zanimivi so štirje Evangeliji – po Mateju, Marku, Luku in Janezu.

Enotnost in raznolikost

Ena od zanimivosti je, da je Evangelij po Janezu zelo drugačen od ostalih treh. Vsi se med seboj vsebinsko dopolnjujejo.

Zapisani so v različnem času, kažejo pa na:

- osebne spomine,
- priče, ki so videle dogodke,
- ustno izročilo in
- obstoječe dokumente.

Ne obstaja noben drug antični dokument, ki bi imel tolikšno mero podobnosti, kot ti štirje Evangeliji. Kristjani razumejo to kot besedilo, navdihnjeno od Boga.

Kaj pričevanja povedo?

Štirje evangeliji niso le splošna biografija. Napisani so tako, da pripovedujejo zgodbo. A vseeno vključujejo zgodovinske dogodke, ki so povezani z Jezusom.

Poglavitnega pomena avtorjem je bilo zanesljivost pripovedovanja prič. Dva od njih sta bila na kraju dogajanja – Matej in Janez. Bila sta z Jezusom, ko je opravljal službo na zemlji. Skrbno sta napisala vse, kar je rekel in počel.

Matej opisuje trenutek, ko ga Jezus pokliče v svojo službo.

»Ko je Jezus šel od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri mitnici, in mu je rekel: »Hôdi za menoj!« In ta je vstal in šel za njim.« (Evangelij po Mateju 9,9)

Matej je bil zelo poučen o Stari zavezi in je pazljivo opazoval, kako Jezus to vključuje v svoje učenje in razlaga ljudem. Svoje pisanje evangelija prične z Jezusovim rodovnikom.

Janez nekajkrat omeni bralcem, da je bil priča tem dogodkom.

Evangelij po Janezu 20,8 in 21,24; Razodetje 1,9-20.

Marko je bil najverjetneje Petrov prijatelj in ga je pozorno poslušal o vsem (Apd 12,12).

Luka je bil zgodovinar in to poročal svojemu prijatelju Teofilu.

Vprašanja za razpravo:

1. Kako nekateri ljudje postavijo zid med nami in zgodovinskim Jezusom?
2. Kako vemo, da je Da Vincijska koda fikcija?
3. Zakaj je prazen grob pomemben?
4. Kako različni pisci Evangelijev zagotavljajo resničnost obstoječih prič?